

και με τό λάδι τό παχύ
της Ρόπας λαδωμένη.

Έλατε, τζόγιας μου παλῆαι,
της Ρόπας μου να φῶτ' ἔλῆαι
και λάδι να σῶς δώσω.

Βάρδα... ξαναρχομαι τρανή
τὴν χαλασμένη μηχανή
τοῦ κράτους να λαδῶσω.

Βάρδα κι ἦλθα φουσκωμένη,
βάρδα κι ἦλθα λαδωμένη
να κτυπήσω μερικά
τοῦ Λευτέρη λαδικά,
ποῦ με της κουτομπολιῆς
διαβάλλουν της Ἑλληνας,
κι Ἄνορθῶσις τοξαμπουίζουν
και γαϊκά μας δαιμονίζου.

Εἶμαι κεφαλή παλῆρῃ
με σημαία τὴν Ἑλῆρῃ,
κι ἔρχομαι καλοφτερισμένη,
νέα, μετρημισμένη.

Κι ἄποροῦσαι μ' ἀντικρίζουν
νεανίσκων κεφαλαί,
και κρυφά μου ψιθυρίζουν:
πὼς ξανάνοῦσες καλέ;

Εἶμαι παλῆρῃ κεφαλί,
ποῦ τόξεραι οἱ μπάλοι,
κεφαλί ραγιατιῦ,
κεφαλί κρεβάτιῦ.

Μ' ἔβαζαν σὲ γράλα,
κι ἦμου κι ἔγω κεφαλα
γιακά περιφανῆ.

Πασῶν ὠραιότερα,
κορώνης λαλιότερα,
Κορώνης κορώνης.

Μπρός και πίσω Βουλευτά,
κι ἔβαζα κι ἔγω ποτὲ
στην ἀγγύρεμα τὰ σκυλιά.

Εἶμαι κεφαλή παλῆρῃ,
κι ἦλθα να γενῶ καινούρια
στης Ἀποκρῆς τὴν φούρια.

Ἦλθα μετρημισμένη να μεταμριέσω κι ἄλλαις
τοῦ παλῆρῃ καιροῦ κεφαλαίς.

Ἐρχομαι να παίξω ρόλο νέας κεφαλῆς ἀλιχίου...
τώρα πόνους θά γλυκάνω,
τῶρ Ἄνορθῶσι δίκη μου
φιναιμέντε θά σῶς κάνω.

Τόπο μπρός στην κεφαλή,
ποῦ πυγμάχους ἀπειλεῖ,
κι ἔχει τώρα γεννητοῦρια
γὰ πολιτικὴ καινούρια.

Κι ἂν καθένας σας με ζέρει
γὰ κεφαλί ραγιατιῦ,
μα σκοπεῖω τὸν Λευτέρη
να τὸν κάνω τέλατιῦ.

(Τέτοια παρακαλεῖ
κι ἔκειν' ἡ κεφαλή,
κι ἔλαι φωνάζουσι βάρδα.

Παλῆρῃ θά ξαναοῖσῃ,
κι ἔδακρυζαν καιπόσοι
σὺν νάφαγαν μουστάρδα.

Τέτοια καλεῖ μεγάλα και μαζὰ ξακνή κεφαλά.

Ἐγώμαι της ρεπούμπλικας μὰ κεφαλή φουρῆς,
ποῦ δὲν ἀνέγεται, παιδιά, τοῦ Κρητικοῦ τὴν πόζα.
Ἐγώμαι μία κεφαλή χρυσῆ, ξανθοβαλλουσα,
ὅπου της Ἄνορθῶσεως τὴν ζέλιταν τὰ λουσα.

Ἐγώμ' ἔκειν' ἡ κεφαλή τοῦ νευριστοῦ τοῦ Ράλλη,
ποῦ σέρνει πρώτη τὸ χορῶ,
και μὰ φορὰ κι ἕναν καιρῶ

στοῦ Θεοτόκη κόλλησε τὴν κεφαλή τὴν ἄλλη.
Ἐγώμαι μία πρόδρομος της ἀλλαγῆς ἐκείνης,
ἐγώμαι, ποῦ δὲν ἔκανε κακὸ της Ρωμηοσύνης,
ἐγώμαι, ποῦ μ' ἐκόλλησαν με τὸν λαδῶ σὺν κόλλα
πρωτοκόλλ' ἀποχῆς,
κι οἱ θεῶ μας με τὸ κόλλημα τινάσαμε τὰ κώλα
ἐν συντριβῇ ψυχῆς.

Μὰ τώρα ξεκολλήταμε
και τοὺς δεσμοὺς εἴλωσαμε,
και σήμερα τὸν Κρητικὸ τὸν πολιοῦσμε χώρας,
ὅπου με τὴν Ἄνορθῶσι μες ἔκανε βαπόρια.

Πολεμῶ ξεκολλημένη... τόπο τόπο κι εἶμαι πάλι
με τὰ φεγγαριάτικα μου...
τόπο γὰ να καπελώσω τοῦ Κρητικὰ τὸ κεφαλί
και με τὴν ρεπούμπλικὰ μου.

Ὁ Φρασοῦλης πηδᾷ και τέτοια τραγουδᾷ.

Τώρα της Ἀποκρῆς, τώρα με τὰ Καρναβάλια,
ἔγῃκανε' στης ἀγορῆς νέα και παλῆρῃ κεφαλά.

Τώρα τὴν Ἀποκρῆ,
ποῦ θαρῶνε τὰ σκντοῦρια,
κάθε κεφαλή γρηρᾷ
ξαναφαίνεται καινούρια.

Βλέπω και τώρα στὸ χορῶ κουμπάραις και κουμπάρους,
μαζὶ με τὴν Ἄνορθῶσι χορεύουν τοῦ καιροῦ μου.
και γὰ να πάη κι ὁ βλαστός τοῦ Θρόνου' στοὺς Βουλγάρους,
θά' πῃ πὼς τρέχει κατὶ τι με τὰ παιδιά τοῦ Κρούμου.

Ὅμως ἐγὼ γὰ τέτοια δὲν γάνω τὸν καιρῶ μου,
δὲν γίνομαι σὺν κι ἄλλους συζήτητης τοῦ δρόμου,
μὴτ' ἐξετάω λόγους και ταξιδιῶν αἰτίας,
μῆτε πολυπροντιζῶ γὰ της διπλωματικῆς.

Ἄκουο μόνο να μοῦ λέν πὼς δὲν ἐπῆρε σπῆτι της
κάποια σπουδαία γῆρῃ,
και λέν ἡ κακοοῖρα
πὼς μέσα στ' ἄλλ' ἀνέφερε και γὰ τὸν μακαρίτη της.

Δὲν μ' ἐζάπτουν, Περικλιέτο, της διπλωματικῆς οἰστροῦ,
τοῦτα μόνον τοῦ Κουβέρνου τὰ γνωρίζουν οἱ Μινίστροι.
Κι ἂν τὰ κᾶνε καλὰ, θᾶναι και καλὸ δικό τους,
κι ἂν τὰ κᾶνε κακὰ, θᾶ τοῖς ποῦμε τὸν κακό τους.

(Εἶπεν αὐτὰ, και σοβαρῆς ἐγγύριε τὰ νῦτα
πρὸς διαφόρους κεφαλάς, κι ἔδῶσανε τὰ ρῶτα).

Και καιμῶσαι ποικιλῆς,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελῆαι.

Στὸ κουρῆτον Ἄψε Σβῶς, στην Πλατεῖαν Ὀμονοίας,
ντόμικα θά' ἔρῃτε πρώτης καλλῶς, πλοῦτου, κι εὐθῆνας.